

lige Uvæsen, som vi nu i saa mange Aar have lidt under.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det gør mig ondt at maatte erkende, at den højtærede Minister nu har overbevist mig om, at der er et Troldehoved, som ikke er til at hugge eller trykke ned igen. Jeg forstod nemlig den højtærede Minister saaledes, at dersom vi ikke gaa ind paa § 2, faa vi ikke det andet. Det vil altsaa sige, at den højtærede Ministers Kærlighed til Pryglestraffen er saa stor, at han endogsaa vil lade sit eget Barn, som jeg dog vel har Ret til at kalde de betingede Straffedomme, dele Skæbne med den. Det er det, jeg vil beklage.

Justitsministeren (Alberti): Jeg maa paa det bestemteste fralægge mig den Paternitet, som det ærede Medlem vil paa-dutte mig. Jeg har til enhver Tid udtalt mig imod Systemet med de betingede Straffedomme, bl. a. fordi jeg tvivler paa, vi her i Landet ere modne dertil endnu. Det er det, jeg mener, man skal lade komme an paa et Forsøg, hvis de andre Ting blive forsøgte. Det, jeg mener er det rette System paa dette Omraade, er Systemet med de betingede Benaadninger, som er noget helt andet end betingede Straffedomme.

Sabroe: Den Sejrgang, som den højtærede Justitsminister har spaaet sit eget Forslag, har jo ikke været fri for Torne, og den Forhandling, der har været ført om det Forslag, der foreligger fra 8 Medlemmer af det nedsatte Udvalg, vidner i stigende Grad om, at der er meget stærk og udpræget Uvillie hos mange af dette Tings Medlemmer tilhørende de forskellige Partier. Jeg siger, det er en Ære for den Klasse og det Parti, jeg repræsenterer, at vi saa enstemmigt vende os imod Pryglene, men det er ogsaa en Ære for andre ærede Medlemmer, at de mod deres Minister og deres Partifæller optræde saa energisk og kraftigt mod dette Forsøg paa at skrue Udviklingen tilbage. Den højtærede Minister er en mærkelig Blanding af Humanisme og Reaktion. Den højtærede Justitsminister er overhovedet, synes jeg, den mærkeligste Justitsminister, der findes i Vesteuropa. Jeg tror, man intetsteds i Vesteuropa vil finde en Justitsminister,

som i det ene Øjeblik henvender sig til Strafanstalterne og siger til dem: prygl ikke mere, prygl saa lidt som muligt! — og i næste Øjeblik forelægger Rigsdagen et Forslag, der gaar ud paa at indføre Legemsstraf i forøget Omfang over for visse Personer, som gøre sig skyldige i visse Forbrydelser. Den højtærede Justitsminister talte forleden Dag om Tilstandene i Rusland og mente, at Bølleuvæsenet var et Fænomen, som egentlig kun fandtes i de kultiverede vesteuropæiske Stater. Saa vidt ham bekendt, ytrede den højtærede Minister, var der ingen Bøller i Rusland og ikke noget af den Uorden, denne Lov tager Sigte paa. Det forekommer mig unægteligt overraskende at høre en saadan Udtalelse fremsat af den højtærede Justitsminister. Thi derom kan der da ikke herske den fjerneste Tvivl efter de ganske vist spredte Meddelelser, der ere os tilgaaede fra Rusland med dets kneblede Presse og dets Censur, at er der noget Land, hvor der øves Bøllebedrifter og grove Sædelighedsforbrydelser, saa er det Rusland. Offentligheden i hele Vestrusland er netop i de senere Aar bleven opskræmmet ved de stadige frygtelige Meddelelser om den raa og brutale Behandling, Borgerne have tildelt andre Borgere, der havde en anden religiøs Opfattelse, bleven opskræmmet ved Meddelelser om, hvorledes Officerer have udset sig de smukkeste af Borgernes Døtre og voldtaget dem og overladt dem, de ikke syntes om, til de menige Soldater. Rusland skulde være det Land, der i Retning af velanstændig og god Orden stod fremmest i de civiliserede Staters Række! Det er en ganske ny Oplysning, men jeg kan tænke mig, at den højtærede Justitsministers Udtalelser maaske allerede ere paa Vejen til Rusland og blive optrykte i den russiske Presse som et Vidnesbyrd om, at man skal passe paa i Rusland ikke at komme ind paa at gennemføre den vesteuropæiske Kultur. Det skulde ikke undre mig, om den højtærede Justitsminister i Løbet af kortere eller længere Tid vilde faa et synligt Bevis for, at hans Udtalelse i hvert Fald har været visse Folk til Behag. Men jeg vil som min Opfattelse udtale, og jeg tror, at det er en Opfattelse, der deles af mange ærede Medlemmer, at Kulturen ikke forraar; den civiliserer og har civiliseret dette Folk.

Der var et æret Medlem, for øvrigt en meget frisindet Mand paa mange andre Omraader, det ærede Medlem for Fredensborg (L. Pedersen), der havde Ordet, saa